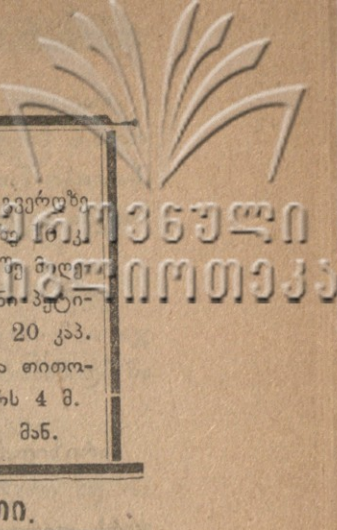


საქართველო

№ 416

გაზეთის ფასი:	განცხადებულ ფასი:
წლიურად 9 მან., ნახევარი წლით 5 მ., თვეურად 4 აბ ცალკე წიგნი ერთი შაური დამატებით 7 კ წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილწილად გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 4 მ., დანარჩენი კიდევ ნაწილწილად	ხვედრები სტრიქონი პირველ გვერდზე პერიოდულად 15 კ., უკანასკნელად 10 კ. სხვა ადგილებიდან კაცისი გაზეთი მუდმივად ზღვრულდება ფასი: სტრიქონი პერიოდულად 80 კაპ., უკან 20 კაპ. გლობალურ განცხადებებს დაბეჭდვა თითოჯერ ნაშუადღევს 2 საათ. ღირს 4 მ. 2 ს ა ა თ ს შ მ დ ე გ 5 მან.

სოციალდემოკრატიული საპარტიო და სალიტერატურო გაზეთი.



ელექტრო „ამპირ“ თეატრი

28 ივლისიდან, ნახევარი იქნება:

გაშლილ ადგილებზე

ოსტროვსკის კომედიის მიხედვით ქ-ნ ნილისენკოს, ორლოვის და ბ-ნ ბაკშევის და პანოვის მონაწილეობით.

ცნობილი სასიძო.

სახუმარო.

ბაზ. „საქართველო“, რედაქცია და კანტორა გადავიდა იქვე ახლოს, თბილისის ქუჩაზე, მიქელაძის სახლებში ფოტოგრაფიის გვერდით.

რედაქცია იწვევს გამოცდილ ქრონიკერს (ახალი ამბების შემკრებს) ბეჯითი მოაძბე დაიშუავენს თვეში 60—100 მანეთამდე და მეტსაც.

იყიდება. დაახლოებით 1500 საყენი. სემინარიის გვერდით. ჰირობების გაგება შეიძლება ქ. ქუთაისში, თბილისის ქუჩა, ნიკაძის სასლი, № 46.

სასწავლებლის დახურვის გამო იყიდება. სასკოლო საგნები (პარტები), სკოლის სწავლასა და მოწოდებებსანი და მსურველს ნახვა და ჰირობების გაგება შეუძლია თბილისის ქუჩაზე, გიორგი გურგენიძის სასლი.

დღეს არ ვიცით რა მოსახრებით დეპუტები თავის დროზე არ მოგვსვლია და ამიტომ ვერ ვებეჭდავთ ომის დღიურსა და ომის მიმოხილვას.

ქურნალ-გაზეთებიდან.

სტამბოლში მრავალი გერმანელთა წინააღმდეგ სიკვდილით დაუსჯიათ.

ინგლისური პრესის ცნობით ამ მოკლედ ხანში მოკავშირეები გამოაქვეყნებენ მომავალ პოლონეთის მართვა-გამგეობის პროექტს.

გერმანელთა ცნობილი მხედართ უფროსი აღმოსავლეთის მთელ ასპარეზზე მომქმედ ჯარების მთავარ სარდალად და-

უნიშნავთ. დანიშნისთანავე ორი ავსტრიელი გენერალი გადაუყენებია პუხალლო და ერცჰერცოგი იოსებ ფერდინანდი.

ბარანოვიჩის მიდამოებში დატყვევებულ გერმანელებს განუცხადებიათ, ჩვენ იმიტომ ვუფრთხილდებით ტყვია-წამალს, რომ ჩვენი ჯარი ახლო მომავალში დიდ ბრძოლებს ასტეხავს.

ნორვეგიაში პარაკლისებს იხილან და ღმერთს შესთხოვენ, რათა მან მალე მშვიდობიანობა დაამყაროს ქვეყნად.

გერმანიის მთავრობას უარს უთქვამს ინგლისისთვის, რომელსაც ჰსურდა პოლონეთისთვის ამერიკიდან პურის შემოტანა. გერმანელების აზრით ეს ხელსაძირი აღარ არის, ვინაიდან მოსავალს კარგი პირი უჩანს.

ჰინდენბურგის რუსეთის ასპარეზზე დანიშნას დიდი აურ-ზაური გამოუწვევია მოკავშირეთა შორის.

გერმანიის წყალ-ქვეშა ნავს ჩაუძირავს შვედეთის საფრანგო გემი „გუდლიკოვილი“.

გერმანელებს დაუტყვევებიათ შვედეთის ორი გემი „პატეა“ და „ტემისი“ და ჩაუძირავს „ბროროსკარი“ „ვენდლანდი“ და ფინების „ჰერბრანე“ და „სტინი“.

ამერიკის შვერტებულ შტატების ელჩი აუწყებს თავის მთავრობას, რომ ავგუსტოს პირველი რიცხვიდან გერმანიიდან სხვა და სხვა ქვეყნებში წასულა ოკრძალული იქნება. გასვლის ნება მიეცემა მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში.

იმპერატორი ვილჰელმი დასავლეთის ასპარეზზე გამგზავრებულა.

გენრი დიუკას იროანდიის მართველად დანიშნას იროანდიის ნაციონალისტები დიდი სიამით შეხედენ, რადგანაც გენრი დიუკა ნაციონალისტების მიმართულებას იზიარებს.

ოსმალეთში ხოლერა გაჩენილა, მის მოსახრობად ზომებია მიღებული.

სპარსეთში ოსმალეთის მოწინააღმდეგეთა რიცხვი თან და თან იზრდება.

გერმანელებს რუსეთის საზღვრებზე ახალი ჯარი გადმოუყვანიათ. მდ. სტრის მიდამოებში ატეხილ ბრძოლას იხილი დიდი ყურადღებით ეკიდებიან. ავსტრო-უნგრეთებსა და გერმანელებს ახლა სულ 76 დივიზია ჰყავთ რუსეთისა და იტალიის ასპარეზზე.

გერმანიაში სოციალ დემოკრატებს ყრილობის ნება არ მისცეს, ყრილობაზე სხვათა შორის ჰომანი ომის შესახებ მოხსენების წაკითხვას აპირებდა.

ბუქარესტიდან იტყობინებიან, რუმინის კაბინეტში დიდი ცვლილებანია მოსალოდნელია როგორც ჰუჭოტოგენ ბრატანო სასახურს თავს დაანებებს და ტიტუმიორესკის პეტრე კარპისა და მარგილომანის კაბინეტი შესდგება. ეს კაბინეტი მიზნად დაისახავს ნეიტრალიტეტის დაცვას.

სუსის ინვალიდთა ტრანსპორტში, რომელიც ტრელებორგთან გამოატარეს 223 ჯარისკაცი იყო.

პროფესორი ჩერმინი კრიტიკის ქარბრძმელში ატარებს დანიის დემონსტრაციას ომის წინააღმდეგ. ეს მას ახლდა უადგილოდ მიიჩნია, ვინაიდან საკითხი შეტად გაშწავდა და ერთ-ერთმა მხარემ უსათუოდ უნდა გაიმარჯვოს.

ნიენი-ნოვგოროდის გენერალ-გუბერნატორის ბრძანებით მომავალ წლის პირველი იანვრამდის აღკვეთილია ამ გუბერნიიდან სხვაგან მსხვილ-ფხვა პირუტყვთა გაყვანა და ხორცის გატანა.

საზღვარ-გარეთიდან უკან დაბრუნდა ფინანსთა მინისტრი პ. ლ. ბარკი და მალე ახალი საზღვრო სესხის საკითხიც გადაწყდება. სესხი აიღება ძველ პირობებში ე. ი 5 1/2% 1-სესხის რაოდენობა ჯერ არ არის გამოარკვეული. ყოველ შემთხვევაში 2 მილიარდ მანეთზე ნაკლები არ იქნება.

ქუთათურ სპეციალისტ ექიმთა პირველ კერძო სამკურნალოს გამგეობა და მოსამსახურენი გულითადის მწუხარებით აცხადებენ, რომ ხანგრძლივი და მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ ავარ. აბასთუმანში გარდაიცვალა წვერი და ერთი დამაარსებელთაგანი სხენებულ საავადმყოფოსი ექიმი

გალაქტიონ სტეფანეს ძე ნადირაძე;

პანაშვილი დანიშნულია 28 ამა ივლისის დღის 12 საათზე მთავარ ანგე-260 ლოზის ეკლესიაში. 1--1

ქვრივი, კნ. ოლია ვარლამის ასული ერისთავისა, შვილები მისი: ვერა, მარიამ, გიორგი და დავით ალექსანდრეს ასული და ძენი ერისთავები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავებს, მეგობრებსა და ნაცნობებს გარდაცვალებას პირველის საყვარელი მეუღლისას, ხოლო დანარჩენი ძვირფასი მამისას

თავ. ალექსანდრე ნიკოზ ძის ერისთავისას.

პანაშვილები ყოველ დღე საღამოს 7 საათზე, თბილისის ქუჩა, სახლი ბარათაშვილისა. დეკრძალვის დღე ცალკე გამოცხადდება. 2--261--1.

ელექტრო „რადიო“ თეატრი

საბჭოთაო 28 ივლისიდან ახალი პროგრამა

უკუ მიხატვო, გასთილა პარლი.

ძლიერი დრამა 3 ნაწილად საუკეთესო მსახიობთა მონაწილეობით.

ძარღვია გომონი. მიმდინარე ამბები.

უბინაო კაცი ორ აზროვანი ფარსი, 2 ნაწილად. საბურთის თეატრის მსახიობთა ქ-ნ დუნაევის და ბ-ნ ვერნერის მონაწილე.

იკლავა იჯარით შემ მურ იჯარით ადგებული

სადორის აგარაკზე **საფორმი** მიწა ორსი კვად. საყენი, აქვე გაშენებულია ასი ძირი კარგი ჯიშის ნაყოფიერი ვენახი. ეხთა მადალი დობითა შემოკავებული.

პირობების გაგება შეიძლება პ. ფარაძის სახლში,

აქიმი ბ. მ. ასათიანი. რადგანაც სამსახურის გამო უსწრებში გააწვიეს მინერალურ წყლებს ჭკუის ექიმად მან ავადმყოფების მიღება 1 აგვისტომდის შესწყობა.

აქიმი ი. ჩარბოლოვი ქალაქ. საავადმყოფოს ორდინატორი. **და ბრუნდა და განაახლა** ავადმყოფების მიღება დღით 12 1/2 - 2 საათ, საღ. 8-8 საათ. მიიღებს მსოფლიო კანისა და ვენერულ ავადმყოფებს.

მისამართი: ლავრაშვილის ქუჩა, ალიბეგოვის სახ. ტელეფონი № 135.

დოქტორი მელიციონისა პრივატდოქტორი

ბ. ა. გომეზილი

მიიღებს შინაგანი და ნერვების ავადმყოფობით სხეულებს დღის 8 ს. საშუადღევს 2 საათამდე და საღამოს 6 ს. - 8 საათ. 2 განმარტავს ქუჩა № 6

ბრიუსელის საკომერციო ინსტიტუტის სტუდენტი

ალექს. გაპაშვილი

ფრანგულ ენისას.

იკითხეთ „სამშობლოს“ რედაქციაში.

ღ. ლ. ა. ი. ლ. ა. შ. ი.

კბილის ექიმი

ანა პარკინის ასული მანდრიძე

25 ივნისიდან მიიღებს ავადმყოფებს. სახლი ნესტორ კაკაუაშვილისა

აქიმი გაბრიელ იოსების ძე გომილი დაბრთნდა და განაახლა ავადმყოფების მიღება. ელექტრინისა და სინათლის კაბინეტი. შინაგანი ნევრებისა და ვენერულ ავადმყოფთათვის. ავადმყოფნი მიიღებენ დღის 9-12 საათ. და საღ. 6-8 საათ. 6-8 ალექსანდრეს ქ. საკუთარი ს. თ.

გამოცდილი მასაგულგული

სტუდენტი ამხადებს მოწაფეთ ვეულა სასწავლებლისთვის სელმისნაწად ფასებში.

მისამართი: ვაზ. „საფორმალს“ რედაქციაში.

მიხვან მოვაფაეზს ვეულა კლასებისათვის მოსამხადებლად და განსაკუთრებით ავტიტრების შეკლავებისათვის სელმისნაწად ფასებში.

ნახვა დღის 8-საღამოს 6 ს-მდე. აბრინის ქუჩა, სასლი დემიდავის, სტუდენტი 244 ა. ზ. თეაია. თ.

ბეზია მ. მ. ქობრიძე

უტრის ყვავილს, უკეთებს ნემსებს, ეხმარება მშობიარეთ და აძლევს ავადმყოფთ რევე-დარბეგას ყოველ დროს. ალექსანდრეს ქუჩა, სე. თეკლარძის სასლი, ფილიპოვის მღაზიას ჰარდაზარ.

რადგანაც ვადასწავლა 1 და მე-2-ზე ხაზის მქონე მოლაშქრეთა ჯარში ვაწვევის სასაქონო მათი რკინის გზის სამსახურში მიღება აღკვეთილია.

დღეისა ნაპირზე ოსმალების მრავალი ჯარი მოსულა და ბულგარებთან ერთად ამ მდინარის ნაპირებს ამაგრებენ.

პარიზიდან იტყობინებთან, რომ სირიში და ირაკში არაბები მექის შერიფის ჯარს უერთდებიან. შერიფს ემხრობიან აგრეთვე ოსმალია ჯარის აფიცრები.

ბულგარეთი მუქარას უთვლის რუმინი ას თუ უკანასკნელი ბულგარეთის მიწა-წყალზე თარეშს გახადებს.

გერმანელებს და ავსტრია უნგრელებს რუმინეთის საზღვარი კარგად ვაუზაგრებიათ, თუმცა საეჭვოთ მიიჩნიათ რუმინეთისაგან ნეიტრალიტეტის დარღვევა.

ვის მივანდეთ

აქუთაისის საკომარსიო სასწავლებელი

(კურსი ახრი).

(დასასრული, იხ. „საშუალო“ № 414 და 415).

ბოდიშს ვიხდით მკითხველის წიწამს, თუ სიტყვა ცოტა ვაგვიგრძელებს.

ჩვენი მიზანი იყო ოდნავ მაინც გაეთვალიანებინათ ჩვენი მოზარდი თაობის დედ-მამას დღევანდელი მდგომარეობა ჩვენში არსებულ სასწავლებლებსა და შემდეგისთვის მაინც მოეთხოვნათ უკეთესი პირობების დამყარება...

საზოგადოდ ჩვენი ხალხი გადაჭარბებულს გულ-უბრყვილობითა თუ ზედმეტწინაობით ეკიდება სწავლების საქმეს ჩვენში.

რა კი შეიღის ამა თუ იმ სასწავლებელში მიბარებს, ასე ჰგონია საქმე უკვე გაკეთებულია და არცინად უცდის შეიღისაგან „კურსის“ დამთავრებას, ის კი ავიწყდება, თუ რამდენი ტანჯვა და წვალება უნდა მის შეიღს, ვიდრე უცხო ენაზე სწავლას ჰანგს აუღლებდეს და სათანადო კალაპორტში ჩაგარდებოდეს.

ვინ არ იცის, რომ ჩვენს ოჯახსა და სკოლას შორის დიდი უფსკრულია, ქართველი ხალხის ისტორიულ დანიშნულებასა და უცხო სასწავლებელთა შორის გაუგებრი კედელი აღმართული...

საქართველოს სკიორა მშობლიურ ნადავლზე მომზადებულნი ახალგაზრდაა, რომ ამ ახალგაზრდას იკოდეს თავის ქვეყნის წარსული და აწყო, იცნობდეს მის სიმდიდრეს, იკოდეს ამ სიმდიდრის მოგლა პატრონობა, იყოს შეგნებული მამუ-

ლიშვილი, განვითარებული მოქალაქე და ღირსებული ადამიანი.

მთავრობის სასწავლებლები კი სულ სხვა მიზანს ისახავენ;

მოგეხსენებათ, რომ თანამედროვე ყოფნა დაფუძნებულია უმფროს-უწროსობაზე, ძალა და კაპიტალი, შენ ჩეობა და უფლება მოსილება ერთი რომელიმე ერისა და კლასისა ამყარებს წესს დღევანდელის ცხოვრებისას და ყველა ჩვენთან დიდებულია დამორჩილოს ამ წესს, რაც უნდა არ მოსწონდეს იგი.

აქედან კი გამომდინარეობს ერთგვარი დაწვევა პიროვნებისა, მისი თაოსნობისა, მისი სულის კვეთებისა, აღმანიური მისწრაფებისა.

ჩვენა გვგონია, რომ მხოლოდ ის საზოგადოება, ის სკოლა, ის სასწავლებელი, ის დედამა და ღირსებული, რომელიც თავის შეიღს არ დაუბოძებს ბუნებრივ ნიჭს, ანგარიშს ვაუწყებს შეიღის სულიერ თვისებათ და დაყენებს ისეთ გზაზე, რომ ცხოვრებაში იგი ყურმოჭორი მკონარე ყმა კი არ იყოს, არამედ შეიღოს მას თავისი-თუნდა მკირე წვლილის—შეტანა დღეს ჩვენს ცხოვრების გასაუმჯობესებლად.

პირველ ყოვლისა მოზარდი უნდა გრძობდეს თავის თავს აღმანიად და უნდა სწავლობდეს იმისათვის არა, რომ „დილობა“ მიიღოს და „მუნდირი“ ჩაცვა; არამედ უნდა ესმოლოს, რომ ყოველი ცოდნა, ყოველი სწავლა მხოლოდ იარაღია განკაცებისა და უკეთესი მომავლის შექმნისათვის.

თუ ამ თვლით შეგებდეთ ჩვენი შეიღების აღზრდის საქმეს დღეს, დავინახავთ რომ ჩვენი სკოლები არაფერ ამისთანას არ ემსახურებიან, და თუ ვსწავლობთ რამე-

სა და ან ვსწავლით ვისმე, ამას ჩავდივართ მარტო იმისათვის, რომ შევიძინოთ გარეგანი ბრწყინვალება და დავხაზოთ სული თავისუფალი!

დღევანდელი პირობები ნებას არ გვაძლევს სასწავლო და ზედმიწევნით ახსნათ და დავასაბუთოთ ჩვენი ნათქვამი, მაგრამ ყველა შესემნილი მკითხველი თავის გულებში მაინც დავკვირვებთან, რომ დღევანდელი ჩვენი „საწავლებლები“, რაც უფრო მაღალ საფეხურზე სდგანან, მით უფრო გაურბიან შრომას, ხალხს, ცხოვრებას და გადმოდგანან—რა უზრუნველობისა და ფუფუნების კვარცხლებზე, ყველა და ყველაფერი თავის პირად ბედნიერების საფუძვრებად მიიჩნიათ!

რასაკვირველია, არამც თუ ჩვენი სულ-სიტყვა და უკიდურესი ჩვენი ყურმოჭორი უტყდა ვერ გამოისცილოს და ვერ შეარყევს არსებულ წესს ცხოვრებისას, არამედ იგი ვერ გამოსცავს და ვერ შეარყია იყოს ქადაგებამაც კი—ვინაიდან საუკუნოებით შექმნილი ზნე-ჩვეულება მხოლოდ საუკუნოებით ინგრევა, —მაგრამ თუ თითოეული ჩვენგანი მეთათვლიდ მაინც ვაითვალისწინებს თავის მოვალეობას მომხმისადმი, ცოტა ოდენი გაუმჯობესებაც კი სწავლა აღზრდის საქმისა და ბავშვის, მოწიფის, ბუნებრივად გაზრთვისა, დიდისა და დაუფასებელ სარგებლობას მოუტანს ქვეყანასა და ხალხს ამიტომ, ჩვენის აზრით, მიუხედავად ყოველგვარ ტირკულიარებისა, ბრძანებებისა, (პრიკაზი) მიწერ-მოწერისა და ფორმალისებისა, ვამბე ამა თუ იმ სასწავლებლისა პირველ ყოვლისა უნდა იყოს იმ ერის შეიღა, რომელი ხალხის შეიღებიც სწავლობენ ამა თუ იმ სკოლაში.

ქუთაისის საკომარსიო სკოლაში დიდი უმაჯაღდელობა ქართველი ბავშვებია, მაშასადამე დირექტორი ამ სკოლისა უნდა იყოს ქართველი.

მაგრამ ქართველიც არის და ქართველიც! ჩვენში ბევრია გადაგვარებული ქართველი, და ასეთ ჩანაფეხას უფროსობას ვეუფლებს უფროსობა სჯობია!

ქუთ. საკომარსიო სკოლის გამგე უნდა იყოს ქართველი სულით, გულით, ოჯახობით, შეიღებითანად. უნდა სწავლებს მას საქართველოს მომავალი და მზად იყოს თავი გასწიროს თავის ქვეყნისათვის.

ქ. კომ. სასწავლებლის დირექტორი უნდა იყოს ხალხის შეიღი, დაჩაგრული ხალხის წილიდან გამოსული, განათლებული ევროპულიად, მკოდნე უცხო ენებისა, მეკრებტყველი, პირდაპირი, „შაღალი, უხვი, მდაბალი“ და თუ გნებავთ „ლაშქარ მრავალიც“ ვინაიდან თუ იგი ხალხის შეიღი იქნება, თვით ხალხი გა-

მოადგება მას „ლაშქარად“.

ქუთაისის საკომარსიო სასწავლებლის დირექტორი უნდა იყოს მტკიცე ხასიათის კაცი. არ უყვარდეს ენა-ტანიაობა, არ სწამდეს ჯგუფობანა, არ არჩევდეს ჩინოსანსა და უჩინოს, თავდასა და აზნაურს, ვაჭარსა და ნოქარს, მუშასა და გლეხს, ის უნდა აფასებდეს მხოლოდ ნიჭსა და შრომას.

ქუთაისის საკომარსიო სასწავლებლის დირექტორი არ უნდა იყოს პატივმოყვარე, შემპარავი, მლიქვნელი, მეწვირდმანე, მისი პატივი და დიდება უნდა იყოს თვით სკოლა, მისი ზრუნვა უნდა იყოს ჩვენი შეიღების აღზრდა, მისი სიკაცს-ლე უნდა შესდგებოდეს ბავშვების სიკაცსილიდან და მისი ვაჟაკობა ამ სასწავლებელში-გამოხდილ მომავალ მოღვაწეთა შარავანდელისაგან.

ქუთაისის საკომარსიო სასწავლებლის დირექტორი უნდა იყოს სამართლიანი, ვით ღვათება და შეუპოვარი, ვით იუბიტერი! მონელობისა არა ეცხობს-რა და კაი-კაცობისა არა აკლდეს რა, ის უნდა იყოს მამა მოწაფეებისა, ძმა და მეგობარი მასწავლებლებისა, უებრა ხელმძღვანელი მოზარდა გონება-ზნობრივ ამაღლებლისა: მან უნდა შთაბეროს სული ძლიერი ნიჭიერებს, გაამხნევოს დაფრო მილინი, ფეხზე დააყენოს დაჩაგრული, გაამეჯითოს ზარმაცნი, სიღარიბე და დამცირება არ აგრძობინოს ხელ-მოკლეთ, უპატრონოს ობოლთ, შეწყალოს ქვრივ-ობერი და დასთესოს სასწავლებელში სული ერთობისა, აღამიანობისა და კაცურ კაცობისა.

მაშინ დაინახავთ თქვენ როგორ აყავდეს სასწავლებელი, მაშინ დაინახავთ თქვენ რა ცოცხალი ქართველი ბავშვები, რა ნიჭიერიც ყოფილა ქართველი ხალხი!

ჩვენ ვგრძობთ, რომ ზოგიერთ მკითხველს პირზე ღმილი მოსდის და ზოგიერთი ჩვენებური „მურესე“ უკვე კალამს ხელში ატრიალებს, რომ საქვეყნოდ სულელი დაგვიძახოს, ვინაიდან, —მაპტიონ კი—როგორც ზოგიერთი მკითხველი, ისე „გამპრესებელი“ კალომონები მხოლოდ იმისთვის არიან განქილინი, რომ თავისზე უკეთესი ვერ დაინახონ და სხვის დამცირებით თავისი თავი „გამოაჩინონ“...

ჩვენი ქვეყნის ნამდვილი გულშემატკივარი მკითხველი და ხალხის მესაიდუმლე კალმონანი დამეთანხმება რომ ჩვენ უკვე ვგვავდ ჩვენ მიერ დახატული ტიპის გამგე სკოლისა, მაგალითად, შიო ჩიტაძე-ჩვენ, ქართველს, შეუძლებელია რომ კიდევ არ მოგვეპოვებოდეს ასეთი კაცები, მაგრამ ვაი ის არის, რომ ასეთი ადამიანები ჩრდილში ღვანან და ფილტვით

წინ ის წამოგარდება ნოღმე, ვისაც მტერი „ნათელ—მირონი“ ჰყავს და ჯერეც სქელი აქვს. ესეც ერთი უკეთესი მშობელია, რის ცხოვრებშია ჩვენი ქვეყნისა.

ქართული ზრესა.

რუსეთის უმდიდრესს მთავრობას გადაუწყვეტია ახლავე შეუდგეს გამგებლობას, იმ ადგილ-მამულებისას, რომელიც სახელოვანმა კავკასიის ჯარმა ოსმალოთს წაართვა; ამის გამო გაზრეი „საქართველო“ სწერს:

გაზეთებში ცნობა იყო რომ რუსეთის მთავრობა სამოქალაქო მართვა-გამგებლობას აწესებს ოსმალოთის იმ ნაწილში, რომელიც დღეს რუსის ჯარს უჭირავს. ამ ცნობად თბილისში მუშაობა სწარმოგებს მოსამსახურეთა შტატის შესადგენად. ოსმალოთის ამ დამყრობილი ადგილების გენერალ-გუბერნატორის რეზინდენციად თბილისია დანიშნული.

აქაც იყ, როგორც გალიციაში იყო, მთავრობა ეშურება სამოქალაქო მართვა-გამგებლობის შემოღებას.

ეტყობა სახელმწიფოს უზენაესი ინტერესი მოითხოვს ამას რუსეთის მთავრობის ეს გადაწყვეტილება დიდი საზოგადო ყურადღების ღირსია.

ეკვი არ გვაქვს რომ მთავრობა საე-სებით გამოიყენებს გალიციაში მიღებულ გამოცდილებას და თავიდან აიცილენ იმ შეცოვამებს, რომელიც მას მოვეყდა გალიციაში სამოქალაქო მართვა-გამგებობის შემოღების დროს. საქიროა მეთოდით და ტრეპერამენტით მისვლა იმ ხალხებთან, რომელნიც პირველად გაეცნობიან რუსების მართვა-გამგებობის ხასიათს და წესებს. ამი სთვის კიდევ ადგილობრივი პირობების სერიოზული ცოდნა საქირო. მთავრობა სრულიად კანონიერად ჩასთვლის, თუ მას ამ რთულ საქმეში პრე-შა და საზოგადოება მიეწვევება და მიაწვევის საყურადღებო მასალას.

პირველი და უადრესი მნიშვნელობის ფაქტი ის გახლავთ, რომ დღეს დღეობით დაყრობილ ადგილებს ფარგალში მოქცეულია ერთმანეთისაგან ძირიანად განსხვავებული რამოდენიმე ეთნოგრაფიული ერთეული არაოსმალური მოღმისა; თითოეული

ლამის ფიქრები.

1. ვერ ავიტანე მძიმე ნაღველი, ვეღარ ვაგუძეღ მე სიმწუხარეს, და ტანჯულ სულის დასამშვიდებლად შემოვეყვეღ ბაგრატ! შენს მხარეს იმ მხარეს, სადაც წინად, ოდესღაც, შენ პართევლობი კოლხეთის მღვდლებს, ხოლო სადაც დღეს მწარედ დასტირის როინი შენი ტაძრის ნანგრევებს...

2. ...შემე შთამავალმა ვარდის ფერ მუქით უხვად შეკრება ღრუბელთა ფარა აი წუთიც და .. უკანასკნელი ობოლი სხივიც თვალით მიფეფარა. გამოვღვიძა ღამის შავ ღმერთისა, მსოფლიოს ფრთები გადაფარა, ძველად ვანთქმული შენი ქალაქი ბინდმა ჰოიკვა .. ბნელმა დაჭფარა, გულში ნაღველი გამოიარკვლა სიკვდილის შიში შემომგვარა მაგრამ, უფერად, ზეცამ სანთლებად ვარსკვლავთა ხომლი ალაამპარა; ალაამპარა ირმის ნახტომი, შექურ-ვარსკვლავი, თვით ორიონი და ანარეკლზე რაღაც უცნაურ თეთრ-ზოლს ემსავსა მყისვე როინი...

3. ვით სამსხვრებლოსთან მუხლთ მოვიყარე. არ ვიცი კი რად, არც ის—ვის წინა და მოგონების ოქროს ფიქრებმა სული სხვა მხარეს ვადაფრინა...

ეჭ ვინ იცოდა, როცა სამშობლო შენ ღირსულ შეიღს გაგვირგვინებდა, დროთა მსვლელობის ჯაღო-ფერხულში, შენ შემდგომ ერი იქითინებდა, ბედის ვარსკვლავი მშობლიურ ცაში ძველი ხარისხით არ იბრწყინებდა და მზაურ ქვეყნის ამაყი შეიღი მტრის ნანიანს ქვეშ დაიძინებოა?...

4. აგრატი!, ო, ბაგრატი! ნუ თუ ვერას დროს... ო, ბაგრატი! რად ვარ სავეც დარდებით? ან რად მომემსის, ხმა უცნაური: „გადაგვარდებით, გადაგვარდებით“.

ბაგრატი! ო, ბაგრატი! ჩვენს შეგნულ-ცაზე რწმენა ვარსკვლავად აკამკაე, და შენ ტაძრის წინ, ეჭ წინაპარა, მე, შთამომავალს მითხარი რამე... ცის ღურჯ ეტრატზე სანთლებად იწვის შექურ-ვარსკვლავი და ორიონი ჩემი ქვითინით გულს ანაღველებს და გრძობას შნამით სწამლავს როინი. სულს მოემატა ახალი ტანჯვა. სვედა გაღიღა, ვადიქა ზღვად, ო, წინაპარა, მაღლით მოსილო! გამოამეცხადე, სადა ხარ, სადა?

ზარს ჩამოჭრეს!

მთელი დღე დაზეტიალებდი თბილისის ქუჩებზე და ვეძიებდი სამშობლოს ჩემსას.

გული მიკვდებოდა მე, ახალგაზრდას, რომ ქართველ გმირების ძელებით მოკენჭილი და მათი წმინდა სისხლით ნაღები მიწები დღეს უცხოად გამოიყურებოდა.

თბილისის, ამ საქართველოს გულის, ამ ივერიის მარგალიტის ნახებ მთელი საქართველოს ისტორია თვალწინ დამიყენა, მისი წარსული და აწყო ვით სურათზე გადაღებული თვალში ჩამესო.

მთელი დღე ამ რიგათ დავდიოდი ქუჩიდან ქუჩაზე, მე მიწოდა, მე მწყუროდა, ჩემი თვლებით მეხილა და დავკვირებოდი იმ ქალკის, იმ მიღამოს მაჯის ცემს, რომელსაც ჩვენი გოლიათები სისხლით რწყავდენ, ძეღებით კენჭავდენ. რომელსაც ერთ დროს საქართველოს დედა ქალაქს უწოდებდენ და რომლის ძლიერება ბევრს და ბევრს უფრთხობდა ძილსა. მაგრამ დღეს კი... ვაჰ მე... საკმაოთ გაიკვარტლა ჩემი გული ყოველივე ხილულით, თვალები კიდევ ცრემლებით აივსო და საღამოს ეამს ძლიერ დაღლილი და დაქანცული სახლისაკენ გავემართე.

კვლავ ფიქრები სამშობლო მხარეზე, კვლავ სვედა გამოწვეული მისი წარსულით და მომავლით.

თვალწინ მწარე სინამდვილე მედგა, და ვწუხბი, და ვგოდებდი, მე ახალგაზრდას სამშობლო არა მქონდა.

ამ ფიქრებში ჩამეძინა და ენახე სიზმარი. ენახე საქართველო, ვიხილე ჩემი სამშობლო შავი ზღვიდან დაწყებული ვიდრე კასპის ზღვამდე. მაგრამ რა მოხდა, რა იყო, მკვდრის ფერი დასდებია.

ძამით შემოსილა. სამგლოვიარო დრომე-ბით მოურთავთ, ბუნებაც თითქოს სტირის, ყოველივე რაღაც ბურუსში გახვეულია. ირგვლივ სიჩუმე, არვის ყებდავ, არაა მესმის, ყოველივე მიყურებულა. მარტო მარტო ვარ ვით ობოლი, და გაოცებული შეეყურებ ნისლით და ბურულ ცას, რა იქნენ ქირისუფლანი, სად გაქრენ პატრონი ამა ქვეყნისა? წამოვიწიე, მინდა ქუჩებისაკენ გავემართო, რომ უცებ დაივრდა ჩიჩუმე

ჩამოჭრეს ზარს. მაგრამ ვაჰმე, გლოვის ზარი. განცხვერებული არე-მარეს მოვავლე თვალი. მეორედ გლოვის ზარი, არა, რაღაც მოხდა, რაღაც ამბავია ჩემს თავს.

მოდი დავეშვები ქვევით, გავიგო მაინც რა მოხდა. მესამედ გლოვის ზარი. და საოცარი სიბნელიე. მხოლოდ ერთ მხარეს დასავლეთისაკენ მოსჩანს ხალხი, ზღე ხალხი; მოდი აქ დაუცდი, თანდათან ახლოვდებიან. შავთ მოსჩანს ყოველივე-აჰა, მოახლოვდენ. ის რა ფრიალეს ჰაერში? დრომა, დრომა, კი მაგრამ რათ მოურთავთ თაღხით? წარწერა, წარწერა მოსჩანს დროშაზე. „ღვთის მშობლის-ხედრი საქრისტიანო“. ღმერთო ჩემო, ამ ქალებს რათ დაუყარავთ სახე, რათ მო-

როლონ ძამებით? ღმერთო, ყველა შავებშია. ვაჰმე, ამას რას მოვცქვარ, საქართველო, საქართველო, დიახ, დიახ, კარგათ ეხედავ საქართველო-მწარე სინამდვილე. არავინ ხმას არ იღებს. აგერ ფეხშიშველი, ჩაბაობს მოხდილი პატარა ბაღლი. ძამიკო, შეჩერდი, რა მოხდა, რას ნიშნავს ყოველივე ესა?—განა არ იცი, რა-ცა გვიქრს“.

ესა სთქვა და გამეცალა. ყელში სისხლი მომეჯანა. ცნობის მოყვარეობაში წამძლია მინდა კითხვათ გადავიტყე, მთელ ერს შევძახო, რა მოხდა, რა ამბავია, რომ ვაისმა ვით გრგვინ-

ვა მეხისა „მოასვენებენ, მოასვენებენო“, არა, ესეა კი ვეღარ გამძღლო გულმა, და ხმა მაღლა შეეყვირე; ხალხნო, მამუცნეთ მე, ახალგაზრდას რა მოხდა, რა ამბავია, ვის მოასვენებენ, ვისა? „ივერიას“.

მუხლთ ჩამეცეკა. აზრი მეკარგრა, თვალთ მიბნელებდა. არა, ეს ტყუილია. ეს სი-კრუეა, არა, ძებო, ვის, ვის მოასვენებენ ვის დასტირის ერი! „სამშობლოს“. და სამგლოვიარო ზართა გუგუნმა ყოველივე დაფარა. ჩრდილოსკენ, ერთ-ერთ ხეობის თავში, მაღლობზე თვალი მოვკარ საზარელს, საშინელ სახეს.

ზატვისცემით მთავრებს თავის წლიურ ხელშეწყობას მოძვერთ, დაჩქარონ ხვედრი ფულის შემოტანას, უკიდურეს შემთხვევაში აგვისტოს პირველიდან მათ გავსეთი აღარ გაგზავნებით.

მათგან შეუნახავს თავისი ეროვნული სულის თავისებურება და ზრახვა, მართალია ვის უფრო ძლიერად და ვის უფრო სუსტად. ზოგ მათგანს ორგანიზაციულ ეროვნული კავშირი აქვს კავკასიაში მომკვიდრე ამა თუ იმ ერთან. ჩვენ სახეში გვაყავს ქართველი მაჰმადიანები—ლაზები, სომხები და ქურთები. მათგან სამოქალაქო მართავად გამგებლობამ ამას ანგარიში უნდა გაუწიოს და არამც და არამც ინგლისის ანათა ერთმანეთში გათქვევან.

მათგან უნდა შეეცადოს რომ თითოეულ ამ შემთხვევაში ხალხთან თავისუფლად მივიდეთ და საქმეს იქვე დავს მის ეროვნულ-ორგანიზაციულ მონათესავე კავსის დევნილები მომკვიდრე ვართ, რომელსაც რუსეთის მართავად გამგებლობის ხასიათი შევიხსენებელი და განცდილი აქვს. თითოეული მათგანს „მოწინააღმდეგე“ რამოდენიმე მინიცი მის მოძვერულ რუსეთის ქვეყნებში უნდა მივიღო.

ზოგ-ზოგისთვის ეს ძალიან ადვილი იქნება. მაგალითად, ლაზებს კომერციულ ნიდავაზე ხშირი მისვლა-მოსვლა მჭირდება საქართველოსთან. მრავალი ლაზი ეპრობდა და ეპრობს ანაკლიაში, ორბელიანში და სხვა შევ ზღვის პირა დაბა-ქალაქებში.
ომის წინა დროს საქართველოში ლიდარული ფუნქცია ხეობებიდან ჩამოდიოდა. ამგვარად ის ეროვნულ-კულტურული ნათესაობა და სიმპათიები და ის კომერციული ურთიერთობები რომელიც ლაზებსა და სხვა ქართველებ შორის არსებობს, წარმოადგენს მკვიდრ და საიმედო ნიდავას, რომლის გამოყენება მთავრობას შეეძლება მხალხობელ მიზნებისთვის. ამგვარად, ჩვენის აზრით, ტრანსპორტის ვილეთის ერთ ნაწილს, ბათუმისთვის საჯარო და თორთუმ-სტრასის რაიონს, სადაც ლაზები მოსახლეობენ, ერთი ორიენტაცია უნდა მიეცეს და ქართველების საშუალებით უნდა მოველდეს. საქარა აგრეთვე მოსამსახურეთა შტატის შედგენისა და ადგილობრივად მოხელეთა განწყობების დროს დაკუთხული იქნას ერთგვარი ეროვნული შეჩვენება. ამ მოსაზრებითა საფუძვლიანობას ცხადს ჰყოფს წარსულის მაგალითი, ხოლო ამ მაგალითს გამოყენება უნდა.

გზ. ზღაპრების ავადმყოფობა გუშინ წინ დილის ხუთ საათამდე ავადმყოფს უკეთესობა ეტყობოდა. 6 საათზე კვლავ ავადმყოფი გულის ძვერ და ავადმყოფს უარესობა დასტყობია. ექიმებს შიში აქვთ დამაბლა არ განუყოფოს. (2)
◆ გვირგვინ 24 ივლისს დ. ხრესილოში წარმოადგინეს „დღის ერთა“ და „უბედური დღე“ გზ. ზღაპრებისა. ხალხი ბლომად დაესწრო.

◆ როგორც გვატყობინებენ, ხარკოვის საკატორლო ციხეში გარდაიცვალა პოლიტიკური ტუსანი მის ელენტი.
◆ შაბათს, 30 ივლისს დ. ბიდლდში გამართება დიდი სახალხო სეირნობა, რომლის წინადა შემოსავლი ვადიდება ამავე დღეში სახალხო სახლის ასპეცტებელი ფონდის „გასაძლიერებლათ“. თუ ცუდი ტაროსი იქნა სეირნობა ვადიდება 7 აგვისტოსთვის. სეირნობა დაიწყება საღამოს 8 საათზე.

◆ ოსმალეთის ასპარეზზე დასტურეს და პოდპორუჩიკის ჩინით დაჯილდოვებს სახალხო მასწავლებლად ნაყოფი ალექსანდრე ვასილისძე გორაკში.
◆ ოსმალეთის ომში მოკლულ პოდპორუჩიკ იოსებ რიჯაძის მშობლებს უკვე ჩაბარეს წმ. ვლადიმერის ჯვარი, რომელიც განსვენებული იყო დაჯილდოებული.

◆ ქუთაისის ფოსტა-ტელეგრაფის უფროსი გვთხოვს გამოაუჯახდეთ, რომ თანხმად თბილისის ფოსტა-ტელეგრაფის ოფისი უფროსის ბრძანებით, ყოველდღე წერილების, დღეებში, თუ ანაწითი მოძვერულ ჯარში ვასაზნავნი, მისამართებში შეიძლება მოხსენებულ იქნას მხოლოდ შემდეგი:
1) „მომქმედ ჯარში“ 2) სახმედრო ნაწილის სახელი, სადაც მსახურობს ადრესატი, (პოლიც, გოსპიტალი, შტაბი და სხვა) 3) სახელი, მამის სახელი და გვარი ადრესატისა.

მისამართში მოთავსება ადგილის, სადაც დაბანაკებულია ჯარი და სხვ. (დივიზია, კორპუსი, არმია) სასტრატეგ ალკრძალულია.

ს ო ზ ო ლ ა დ.

20 ავლისს, სოფელ ღვინდამში, (დვინის მის მარჯვენა) ადგილობრივ მესაფრეებმა გვეხსენებინა ფაქტები შეუფრთხად დატვირთული ურემის სასოფლო კვლად გზაზე, გზის სავაჭროვიც გამოკვლავა ურემის კვლადს მოუღვრა, რომ ურემი არ გადავადნოდა, მაგრამ ურემი ვერ შეკავდა, მოცურებულა ურემი თავზე დაეცა, თავი გაუხუთა და სსიკვალად დაშავდა. დატვირთული ურემი დაგროვდა და სრულებით დაამტვრა.

საქონლად გზის შეკეთება, რადგანაც ესეთი შემთხვევა წინადაც არ არის.

ჩვენი ფოსტა.

თბილისი. მასწავლებელ გ. ვერულაშვილის პასუხი იხილეთ „სამშობლო“ № 415.

თ ბ ი ლ ი ს ი.

როგორც თბ. გუბერნატორის მიერ შემტვირთი ცნობებიდან ჩანს, პურისა და საზოგადოდ მინდვრის მოსავალი თბ. გუბერნიაში გვარიათი.
— 25 მკათათვეს ქალაქის მოღვაწის მოადგილის თ. ბ. არდუთისკი—დოღორაკოვის თავადობამდებით შესდგარება თბილისის ქალაქის ჯარში გასაწვევთა ვადის ვადამდე კომიტეტისა. კრებას მოხსენდა 12 თბილისი სხვადასხვა დაწესებულებებში მომუშავეთა, რომელნიც სახელმწიფოს დაცვას ემსახურებიან. კრებამ განიხილეს ეს თხოვნები და 181 კაციდან 60 კაცს მისცა შეღავათი 1917 წ. 1 იანვრამდე. სხვათა შორის განხილულ იქნა თბ. რუსულ გავრების შემადგომლობა—შეღავათის შესახებ. კრებამ ჯარში დაწვევის ვადს გაუძვალა—კაც-სლოვოც და 3 კაცს, „ლისტკოვიან“ 1 კაცს, „რევიდან“ 1 კაცს, „კავკაზიდან“ 2 კაცს და „რუსი. სლოვოს“ თბ. განყოფილებიდან 1 კაცს. ქართულ გავრების შემადგომლობის ჯერ არ განუხილავს კომიტეტს. გავრების ასოთამყოფინ თითქმის ყველანი გაანთავისუფლეს.

— ქალაქთა კავშირისკავსის განყოფილებას ხარჯების მისაძლეოდ ფული აღარ გააჩნია და ავანსად ითხოვა მომავალ ნახევარი წლის ხარჯთა-აღრიცხვის ანგარიშში 4 მილიონი მანეთი უშუამდგომლობისათვის მხარის დასაქვრად განყოფილებამ მიმართა მის უმაღლესობას.

ახალი ამბები.

მ თ თ ა ი ს ი.

გუშინ, მეთის ნაცვლის სახელწოდების დღეს საკათედრო ტაძარში ყოვლად სამღვდელო ეპისკოპოსმა გიორგიმ ვადიანა და წირვა და პრაქლისი.

შემდეგ თაოლებზე ხელი აიფარა, და ის იყო მოემზადა გასატყვევით, რომ ელვის სისწრაფით განათდა მთელი მხარე, და მთა წმინდაზე გამოჩნდა სამი მოხუცი. სამივეს მაღლა აეპყრათ ხელები და ხალხისაკენ მოეპყრათ თვალი. ერთმა მათგანმა ხმა მაღლა ვადმოსძახა ხალხს: „ქართველებო! გონს მოდით, ვის მიასვენებთ, არ მომკვდრათ, მხოლოდ სძინავს და ისევე გაიფრებომა.“ მეორემ მუხლთ მოიყარა და „ღმერთო, შენ უწყით“ ამოიკენსა. მესამემ კი: „საქართველოვ, ნუ სტირი და ნუ ჰკოდებ, თუ უწყით არ გწყალობს, მომავალი შენიაო“, ესა სიტყვა და სამივე გაქჭრა.

ამ დროს ზარს ჩამოკრეს. ზარი სამხიარულლო, ზარი ზემისი, ზარი გამარჯვებისა. და მეც გამომდვიობა. მიმოვიხედე და ისევე შევჩვი სინამდვილეს; საჩქაროთ ტანთ ჩიუცი, პირი დავიბანე, დუთის მშობლის ხატის წინ დავიჩიქე:

ჩემო სამშობლო!
თუ რომ ბედით გიწერია კვლავ აღდგენა, კვლავ დიდება, შემიწერე გვედრი მხვერპლად, შენთვის არაა დამშურდება!

ილ. ჟღანტი.

აგარაკი წადვერი.

ვინ არ იცის ის საუღალო მდგომარეობა, რომელშიც ჩაგვარდნილია ჩვენი კურთხეული და უხვი ბუნებით დაჯილდოებული ქვეყანა, მაგრამ იმდროული ვართ განათის ფურცლებზე ძველი რამ ვიმეორათ სანამ ჩვენს საკუთარ თავისა და მდგომარეობის შეფუნებლობას ბოლო არ მოვლავთ. დადგება კი ნეტარიოდისმდრო, რომ ჩვენი ქვეყნის სიმდიდის რაციონალური დამუშავება დაიწყო?

საქართველოს რომელი კუთხე არ გენებათ აიღოთ, რომ იქ თავისებური სიღამაზე და ელფერი არ იყოს. მეტსაც ვიტყვი მეოთხე საქართველო ერთი მთლიანი ბაღი, მთლიანი აგარაკია—მაგრამ განა ბუნების სიუხვე მაგნებელ ძალად უნდა გადავტვირთოთ, რომელმაც თვითმოქმედების ნიჭი უნდა მოგვიქვას და გულზე ხელები დაგვაკრფოვოს?

საქართველოს რომელი კუთხე არ გინდოთ ნახოთ, რომ იქ არ შეგხვდეს რამდენიმე ალაღი მინც-მდიდარი ზოგი სამკურნალო წყლით, ტრახაბით, ჰავით თუ სხვა რითიმე. მაგრამ საქართველოს აგარაკების უმეტესობა მოკლებულია აგარაკის ოფიციალურ სახელს და მისი მფლობელები გაუმჯობესობაზე ძლიერ ცოტას ზრუნავენ იმ დროს, როცა პატრონებს შეეძლოთ დიდი დოვლათი დატვირთვითა, და მოაგარაკეთათვის სასიამოვნო აგარაკი დავუყვარებთა. რა აიღოთ თუნდაც ბორჯომის ხეობის ბუნებრივი სიმდიდრე რალაც სამოცი ვერსის მანძილზე გვეხვდება ასეთი ადგილები: როგორცა სურამი, ბოჯომი, წაღვერი, ცეში და ბაქურანი ისე რომ ერთი არაა მეორეზე დიდი მანძილი და მოვრებული. ამასთანავე მათზე ვადის კოპში და პატარა რკინის გზა.

რუსეთის არისტოკრატია და შეძლებული ნაწილი, რომელიც საზღვარგარეთის აგარაკებს იყო დაჩვეული, უზომობისა გამო უახლოვს ადგილებით დაკმაყოფილდა და კავკასიის კურორტებს მიჰმუხრა. მკითხველი იცნობდეს იქნება კორესპონდენტებს რუსულ გაზეთებში რომელთა ავტორები ასწერენ დავიანებულ მოგარაკეთა ვატიკრებულ მდგომარეობას, უბინობის გამო. არა ნაკლებ ძნელი საშოვარი ვადბანი ჩვენს საქართველოს აგარაკებში როგორც ამას კორესპონდენტებიც ადასტურებენ კერძოთ კი სურამსა, ბორჯომსა წაღვერსა ცეშსა და ბაკურანში მოაგარაკეთა რიცხვი ძალიან დიდია. ჩვენ აგარაკებს ქართველობიდან განსაკუთრებით საშუალო შეძლების ნაწილი იტერს სწორედ ამ წოდების გარეკლის ინტელიგენციის მეტი ძალა მაგრამ ეს ადგილები არც საშუალოზე ნაკლებ შეძლების პირთათვის არის მიუწვდომელი ცოტა შეღავათიანი პირობები თუ შეხვდა.

ამ ადგილებში ქალაქის ღრიანცელსა და აბობოტურულ, ნერვებს დაქიმულ ცხოვრების გამოკვეთულ ადამიანს შეეძლო თავისუფლად ამოეყნებოდა და საკმაოდ მაღალი წინამდებარე მუშაობისათვის აგარაკის პირობები რომ სათანადოთ იყოს მოწყობილი, მაგრამ იქ ბევრი რამ არა თუ ისე არ არის, როგორც კერძოდ საქართველოთათვის იქნებოდა სასურველი, მაგრამ ბევრი რამ ისეთიც აკლია, რაც ყველასათვის აუცილებელს მოგვინდა წარმოადგენდა.

მიუხედავით ამისა ამ აგარაკებს ვაცილებით მეტი კულტურული ელფერი ადგეთ, ვიდრე რომელიმე ჩვენებურს აგარაკს. ის მანიც რად ღირს, რომ ჩვენს ჩვეულებრივ უზომობისა და წვა-დაგვას აკილებული ხარ და ადამიანურად შევიძლია მიხედვით და მოკიდებულბა იქონიო შენს გარემოსთან. ჩვენ კი ჩვენს აგარაკებში ფოშტაც კი არ გავაჩნია სხვა მერ მოთხოვნილებას რომ არ გამოკვეტილი.

ჩვენ მიერ ზემოდ დასახლებული აგარაკები მთავრობის საკუთრებაა. ამ ადგილებში ადგილობრივი ვლზეები იჯარით იღებენ მიწას, რომლისთვის მკირველი

გადასახალი უნდა ვადიან. ისინი სარგებლობენ ბინის გაქირავებით განსახლებულ დროით, რომლის შემდეგ მიწა აგარაკიანთ (სახლიანად) უბრუნდება მთავრობას. აქური ადგილები იყოფა სატყისმცველოდ. (ЛСН СНИЧЕСТВО) ამ აგარაკების მეტი რიცხვი ახალი მოწყობილია. ცოტ ცოტათი ყოველ წელს აუმჯობესებენ-ოღონდ წელს შარშანდელთან შედარებით საქმეს შეჩერება ეტყობა. როგორცა სჩანს ვერც ახლანდელი მთავრობა კისრულობს ამ აგარაკებით სარგებლობას და როგორც ხმები დადის, აპირობენ უცხოელებს ვადსაცენ იჯარით, ასე რომ მომავალში თუ უფრო გაუშვებით ხელს, თორემ დაბრუნება დღევანდელს ჩვენი ცხოვრების პირობებში ძნელი დასაჯერებელია.

ჩვენს აზრს ისიც ადასტურებს, რომ უცხო ელემენტი ახლავე სჭარბობს ქართველობას. მაგრამ უბედურებას შეჩვეულ გულს, როგორც ის დღესაც აქვს ქართველს, სრული მოღუნება შეძლება.

კერძოდ წადვერში ქართველები არსად არ ცდილობენ თავისი კვალი დააჩინონ და აქაც მათი უპირატესობის მიზნებებით არ არის რა. მათ შეეძლოთ მოეწყობათ საქმე, რომ მჭირდათ ზოგი კულტურული დაწესებულება და იქ რიგიანი მუშაობა ეწარმოებოთ ყოველ წელი; ამას ვერ ვხედავთ. იმართება უმეტეს შემთხვევაში რუსული წარმოდგენა—საღამოები. ქართული მხოლოდ ფორმისათვის, და თუ რომელიმე მსახიობი მიიღებს მოწყალეობა და გამართავს რასმეთვარა საზოგადოება იძულებულია ყველაფერზე იაროს. სამკითხველო წელს რალაც მიზეზის გამო არაა, წინთსაცავი კი არასოდეს არ ყოფილა. კერძო პირები აქირავებენ წიგნებს-რასაკვირველია რუსულს, ქართული წიგნი კი სათლთთაა საძებარი. შეშველია, თუ საქართობს არ უწყობს ხელს ქართველს, არც მას უსურვია მდგომარეობის დროს და სასარგებლოდ, შეცვლა შეხვდა თბილისის სანაცვლოს ზღვას კიდევ მალე!

მ. გგრისქია.

ჩემი განმარტება.

(წერილი რედაქციის მიმართ)

მ. ხ. ბ რედაქტორს!

უმორჩილესად ვთხოვ თქვენი ვაზეთის ახლობელ ნუმერში ადგილი დაუთმოთ ამ წერილს ქეშმარტების აღსადგენათ. ვაზ. „სამშობლო“-ს № 405 მოთავსებული ბ. ვლ. გუბელაძის: „ჩემი პასუხი უმწყევლოებს“, სადაც ავტორი სხვათა შორის-ცილსა მწამებს და „მიმტკიცებს“ პარტიკულარული მკითხველ საზოგადოების წინაშე „აფერხობს“ და „ეს ბრალდება ჩემთვის ახალი არის: სწორედ ამის გამო იყო, რომ ხარკოვის ქართული სათვისტომოს გამგეობის წევრობას მე დროებით თავი დავანებე და ვლ. გუბელაძეს შუაკაცები მიუგზავნე (ამხ. ლლონტი და იაშვილი) და ვთხოვე სამედიატორო სამართალში გამოეყოფოდა. მაგრამ ბ. გუბელაძემ სამართლის დაცვით და შუაკაცები უშეფერი ჩემდამი დაწვდნა ვინებით გამოისტუმრა, რომ ეს უტყუარი ფაქტია ამას ამტკიცებს ამხ. ლლონტისა და იაშვილის წერილებითი (სიტყვიერი) განცხადება, რომელიც ინახება სხვა საბუთებთან ერთად ამხ. აღ. პირაქაძესთან (სათვისტომოს გამგ. მდივანი და მოღარე). მივიღე რა ასეთი პასუხი ბ. გუბელაძისგან, მე სრულებით სინიღის დამშვილებულს შეძლებამომეტა კვლავ დაგმუნებელი გამგეობას და ბ. გუბელაძეს ისიც არა აქვს შეგნებული რომ თავის საქციელით და აღკუთმენტის“ გამოქვეყნებით ბ. ნირენბერგსაც მანეს უგებს.
იგი არაფერს ზოგავს ოღონდ კი გამოშავოს ქართ. საზოგადოების წინაშე, მაგრამ იგი ამას ვერ მესძლებს. ნუ თუ ქართ. საზოგადოებისთვის გუბელაძის სიტყვები

ყვე უფრო მეტი დასაჯერებელია, ვინე ჩვენი სათვისტომოსა და მის წარმომადგენლებს!

ჩემი ღრმა რწმენით არა და ამიტომ შემიძლია სრულებით არავითარი ყურადღება არ მივაქციო ბ. გუბელაძის შეძლებული მინც განმეგობრა საყვარელი საქმე. ვიკითხოთ ახლა; რა იყო მიზეზი რომ ბ. გუბელაძე არ გამოიყვა სამართალში? ის რომ მას არავითარი ხეიროანი საბუთი რომლის მიხედვით შეიძლება ჩემს გამტყუნებას, არ გააჩნდა და არც გააჩნია როგორ თუ არ გააჩნია? ამა რაა.

გაზეთის ფურცლებზე გამოქვეყნებული (რუსულად დაწერილი იხ. „სამშობლო“ №405) დოკუმენტი? შეიძლება იკითხოს ნამდვილ საქმის ვითარებასთან გაუსწრებელმა მკითხველმა. რა არის და აშკარა სიყალბე, თორემ ის რომ მართალი დოკუმენტი იყოს ბ. გუბელაძე არ გამტყუნდა სამართალს.

ჩემზე მარტო ჩემთან იყოლია ბ. გუბელაძემ? არა სანამ მე გამოგებდა ამხ. ავალიანს ცილი დასწამა; სათვისტომოს ფული გაფლანგავა და საშინელი კორიანტელი ააყენა სათვისტომოს ვარემო! და ორგანიზაციის საქმეებს ზინი მიიყენა, მისი ნორმალური მუშაობა შეაფერხა. დაინტერესდა სათვისტომოს წევრებთან და აიჩიოს რწმუნებულები ბრალდების გამოსარკვევით. მერე იცი მკითხველო რა გამოიკვა? ის რომ ამხ. კალიანს პირნათლად აუსურღოდა თავისი მოვალეობა და ბ. გუბელაძეს კი მის და სამარცხვინოთ ჰკრი, შეუთხზავს და მოუხდომებია რალაც ბნელი მიზნით ამხანაგის ვაშებო. მე სრულებით არ ვკისრულობ ვეკილობა გავუწიო კალიანსა და სხვა ამხანაგებს რომელმაც ბ. გუბელაძე დიდის რიხით აფრთხილებს თავის „დოკუმენტთან“ ნერილში და ურჩევს მეცდომების გამოსწორებას სექტემბრის დამლევამდის, თორემ იმითაც გამოამქვადებს...

არა, ისინი თვითონ გასცემენ პასუხს თუ საქორედ დაინახეს, მე კი ფაქტს აღნიშნავ რათა დავანახო ბ. გუბელაძის ფიზიონომია ჩვენ საზოგადოებას. იმ გუბელაძის, რომელმაც სამართლიანად დაინახურა ხარკოვის ქართულ სათვისტომოში ცილის მწამებლის სახელი და რომელიც ახლა გამომძინებულიცაა იქიდან.?) დღოდ, მშვენიერად იციან ამხანაგებმა თუ ვინ ბრძანდება გუბელაძე და იმითმაც იყო თავის დროზე გააფრთხილებს ქართული პრესა რათა გუბელაძეს არ გამოეყენებია იგი ბოროტი განძრახებისთვის (იხ. ამხ. ვ. ეგნატაშვილისა და ა. პირაქაძის პასუხი წერილი: „სახალხო ფურცელსა“... №579 და „ჩ. მეგობარში“ №62.

რაც შეეხება იმას, რომ მე ფულს ვლებულობდი სხვა და სხვა დაწესებულებადგან და პირისაგან, მართალია; ვასულ წელს მე თვიურათ 45 მ. საღსარი მჭირდა და ზნეობრივ უფლებას ვაძლევ ჩემთვის რათა წელსაც მეტი თუ არა ნაკლები არ მექნეს და საშუალება არა წამერითვის, განვტვირთო ჩემი პირდაპირი დანიშნულება და შეძლებისა და გვართა საყვარელ ამხანაგების საქმესაც ვემსახურო. თუ სამართლიანობათ არ მიაჩნია ბ. გუბელაძის ჩემი რა ბრალია? აღბად შენც ჩავიდინა რალაც დანაშაულობას? მეტყვის იჭიანი მკითხველი.

ეს იმით, რომ ძლიან კარგად მატყობდა გუბელაძე, თუ როგორ აღწვოთებულ ვიყავი მისი სამარცხვინო საქციელით (როდესაც კალიანს ცილს სწამებდა) და ღობე ყორეს მოდებით მოისურვა ჩემი გაწუმება, მაგრამ დამარცხდა ჩვენს სათვისტომოში და იმ რწმენით, რომ ქართ. საზოგადოებშიაც მაგისთანა ბელი ეწვევა, მე ვათავებ ჩემს წერილს. ხარკოვის ქართ. სათვ. გამგ. თავმჯდომარის ამხანაგი. გრ. პატარაია.

1 მომავალი სექტემბრიდანაც მოუსურვებია ბ. გუბელაძის არვე-დარევა შეიტანოს სათვისტომოში, მაგრამ უფრო არავინ ათხოვს.

2 სათვისტომოდან.

